bcn clàssics

Palau de la Música
L'Auditori

10 ANYS

02
03
26

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Orquestra Filharmònica Eslovaca

Daniel Raiskin

Alexandra Conunova

www.bcnclassics.cat

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

Orquestra Filharmònica Eslovaca
Daniel Raiskin, director convidat permanent
Alexandra Conunova, violí

2 de març de 2026, a les 20 h
Palau de la Música Catalana
Durada aproximada: 109 minuts amb mitja part inclosa

bcn classics
Palau de la Música
L'Auditori
10 ANYS

Modest Mússorgski (1839-1881)
Una nit a la muntanya pelada 19'

Aram Khatxaturian (1903-1978)
Concert per a violí en Re menor, op. 46 35'
- Allegro con fermezza
- Andante sostenuto
- Allegro vivace

Solista: **Alexandra Conunova**

Pausa 15 minuts

Modest Mússorgski (1839-1881)
Quadres d'una exposició (orquestració: Maurice Ravel) 40'
- Gnoms
- El vell castell
- Tulleries
- Bydlo
- Ballet dels pollets a l'ou
- Samuel Goldenberg i Schmuyle
- El mercat de Llemotges
- Catacumbes
- La cabana sobre potes de gallina (Baba-laga)
- La gran porta de Kiev

Orquestra Filharmònica Eslovaca

Daniel Raiskin, director convidat permanent

VIOLÍ PRIMER
Ružička Jarolím Emmanuel *concertino*
Horváth Jozef *concertmaster*
Bereník Vladimír
Benická Andrea
Bobko Igor
Cikatricis Radomír
Gavorníková Paštéková Zuzana
Harvanová Lucia
Horváth Július
Patkoló Anabela
Sopkuliaková Jana
Sťahel Juraj
Szathmáry Gabriel
Šaray Lucia
Zlievsky Tibor

VIOLÍ SEGON
Hrubý Marián
Gubková Černá Jana
Borzová Beáta
Černý František
Duliaková Adriana
Luknárová Hana
Karová Anežka
Klasová Ľubica
Raška Ivo
Vizváry Alan
Kataryna Natália
Mušutová Terézia

VIOLA
Kovács Bálint
Bolebruchová Júlia
Kaiser Tomáš
Karbanová Alice
Kara Ľudovít
Klatt Kornel
Kopčák Dimitrij
Siradeghyan Astghik
Vontszemü Karol
Michalec Matej

VIOLONCEL
Slávik Ján *concertino*
Ubukata Ken
Barciok Ewa
Luptáčiková Kristína
Rácz Csaba
Schranzová Eva
Trubač Karol
Vráblik Roman

CONTRABAIX
Sokol Rastislav
Vizvári Robert
Jaro Anton
Griglák Juraj
Halenár Robert
Nagy Tibor
Sokol Aristid

slovenská filharmónia

FLAUTA
Šikula Cyril
Pingitzer Simona
Janošík Tomáš
Samec Ján

OBOÈ
Veľas Matúš
Martínez Riaza Lucas
Krchniak Robert
Roth Ladislav

CLARINET
Luptáčik Jozef
Eliáš Jozef
Uhliar Jozef
Hudecová Zuzana
Fančovič Ladislav *saxofon*

FAGOT
Kajan Peter
Chutný Aleš
Miklovič Ladislav
Šagát Peter

TROMPA
Vojčík Viliam
Kis Robert
Horváth Miklos Pál
Kižňanský Peter
Nitran Karol

TROMPETA
Kamenský Ľubomír
Barciok Kamil
Duranka Mikuláš
Jaško Vlado

TROMBÓ
Hrubovčák Albert
Krpelan Matúš
Belorid Branislav
Motýľ Michal

TUBA
Kanišák Nikolaj

TIMBAL
Kosorín Peter
Stoyanov Kiril

PERCUSSIÓ
Hotta Rie
Azidane Chenlo Ismael
Mrázik Richard
Šuchter Viktor

ARPA
Turnerová Katarína

CELESTA
Gajdošová Tolarová Barbora

EQUIP TÈCNIC
Chudý Viliam
Gregor Jozef

Orquestra Filharmònica Eslovaca

L'Orquestra Filharmònica Eslovaca va ser fundada el 1949. Dos destacats directors reconeguts internacionalment, el director i violinista Václav Talich (1949-1952) i el compositor i director L'udovít Rajter (1949-1976), van viure l'origen de l'orquestra. Altres directors titulars que han tingut un paper important en l'evolució musical de l'orquestra són Tibor Frešo, Ladislav Slovák, Libor Pešek, Vladimir Verbitski, Bystrík Režucha, Aldo Ceccato, Ondrej Lenárd, Jiří Bělohlávek, Vladimír Válek, Peter Feranec, Emmanuel Villaume i James Judd.i Daniel Raiskin (2020-2025). A la temporada 2025/2026, Daniel Raiskin i Ondrej Olos figuraran com els seus directors convidats permanents.

Ha realitzat nombrosos enregistraments per a ràdio, televisió i les editorials musicals Opus, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos i Marco Polo. Regularment ofereix actuacions com a convidada als principals escenaris i festivals europeus, així com també a Xipre, Turquia i els Estats Units, i realitza gires de concerts al Japó, Corea del Sud, Oman i els Emirats Àrabs Units.

Recentment, l'orquestra ha realitzat gires pel Japó i Corea del Sud, ha actuat a Murten (Suïssa) i en escenaris prestigiosos com el Liederhalle de Stuttgart, la Philharmonie de Colònia i la Catedral de Sant Esteve de Viena, i al festival de Český Krumlov amb Maxim Vengerov.

A la temporada 2025/2026, l'orquestra continua amb l'enregistrament de les simfonies de F. Schmidt en col·laboració amb el seu director convidat permanent, Daniel Raiskin. L'orquestra ha acceptat invitacions per a concerts al cicle del Festspielhaus de Salzburg, al Festival de Música Lednice-Valtice i en festivals locals, com Allegretto Žilina i el Festival de Primavera Musical de Košice. Pel que fa a les gires internacionals, la Filharmònica Eslovaca té previst visitar Espanya, el Japó i Portugal, actuant juntament amb diversos solistes, entre ells Marko Mimica, Alexandra Conunova, Noelia Rodiles, Alexej Gorlatch i Olga Scheps.

NÁRODNÁ BANKA SLOVENSKA
EUROSYSTÉM

La NBS s'enorgulleix de ser Soci Institucional de la Filharmònica Eslovaca.

Daniel Raiskin

Director convidat permanent

Amb la seva inconfusible signatura artística, ha esdevingut un dels directors d'orquestra més reconeguts de la seva generació amb un repertori ampli i variat.

Fill d'un destacat musicòleg, va créixer a Sant Petersburg. Va assistir al conservatori de la seva ciutat i va continuar els estudis a Amsterdam i Friburg. Centrat en la viola, es va decantar per la batuta arran d'una trobada amb el distingit professor Lev Savitx. També va rebre classes de Mariss Jansons, Neeme Järvi, Milan Horvat, Woldemar Nelson i Jorma Panula.

La temporada 2025-2026, va assumir el càrrec de director titular i artístic de l'Orquestra Filharmònica Janáček, de director titular de la Filharmònica Eslovaca i de l'Orquestra Simfònica de Winnipeg, i de principal director convidat de la Filharmònica de Belgrad. Anirà de gira amb la Filharmònica Eslovaca a Espanya i el Japó. Actua sovint com a director convidat en incomptables orquestres. Les seves actuacions operístiques inclouen produccions de *Carmen* de Bizet, *El Nas* de Xostakóvitx i *Don Giovanni* de Mozart. Ha participat al festival Music in the Mountains de Colorado 2025 i al Festival Internacional de Música InClassica de Dubai. El 2023 va dirigir la Filharmònica Eslovaca de gira pel Japó i Corea del Sud.

Entre els solistes de renom amb els quals ha col·laborat es troben Emanuel Ax, Rudolf Buchbinder, Cameron Crozman, Xavier de Maistre, Renée Fleming, Nelson Freire, Martin Fröst, Alban Gerhardt, Vadim Gluzman, Natalia Gutman, Daniel Hope, Kari Kriikku, Simone Lamsma, Lang Lang, Dejan Lazić, François Leleux, Jan Lisiecki, Alexei Lubimov, Tatjana Masurenko, Albrecht Mayer, Daniel Müller-Schott, Olli Mustonen, Julian Rachlin, Benjamin Schmid, Julian Steckel, Anna Vinnitskaia, Lukáš Vondráček i Alexei Volodín.

Recentment ha enregistrat la *Simfonia núm. 3* de Mahler i la *Simfonia núm. 4* de Xostakóvitx (AVI); obres simfòniques de Glass; concerts i rapsòdies de Khatxaturian (CPO); obres vocals de Lutosławski (DUX); i *Isaïe le Prophète* i *Psaumes* de Tansman (World Premiere Recordings). L'enregistrament de concerts per a violoncel de Korngold, Bloch i Goldschmidt, amb Julian Steckel (AVI), va merèixer un premi Echo Klassik el 2012.

Alexandra Conunova

Violí

Va guanyar el Concurs Internacional Txaikovski a Moscou i el Concurs Internacional de Violí de Singapur, i va rebre la prestigiosa Beca Borletti-Buitoni.

Ha col·laborat amb algunes de les principals orquestres internacionals: Simfònica de Londres, Orquestra de París, Mahler Chamber, Orquestra de l'Elbphilharmonie de la NDR, Orquestra de la Ràdio de Baviera, Orquestra de la Suïssa Romanda, Orquestra de la Suïssa Italiana, Orquestra de Cambra de París, Orquestra del Teatre Mariinski, Orquestra Nacional Russa, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i Orquestra Metropolitana de Tòquio, entre d'altres. Ha col·laborat amb nombrosos directors, entre els quals destaquen Macelaru, Sado, Rohrer, Manze, Foster, Langree, Poga, Weilerstein, Equilbey, Manacorda, Zacharias, Hindoyan, Nott, Bleuse, Ward, New, Lyniv i Mallwitz.

Després del seu aclamat retorn al Festival de Tivoli el 2022, on va interpretar i dirigir *Le quattro stagioni* de Vivaldi i les *Cuatro estaciones porteñas* de Piazzolla, va ser convidada per la Filharmònica de Copenhaguen per a una actuació el 2024 en la qual va presentar el *Concerto da Camera* de Lourié. Recentment, hi ha tornat per oferir una brillant interpretació del *Concert per a violí núm. 3* de Mozart.

La temporada 2025/2026, actua amb l'Orquestra de la Suïssa Romanda, la Filharmònica d'Oxford, la Filharmònica de Brussel·les, les simfòniques de Malmö i Winnipeg, l'Orquestra Nacional de Ràdio Romania, la Filharmònica de Timisoara, les simfòniques de St. Gallen, Armènia i Bochum i la Filharmònica Estatal de Renània-Palatinat. Realitza gires per Suècia i Finlàndia amb l'Orquestra del Norrlandsoperan, i per Espanya amb la Filharmònica Eslovaca. També es presentarà al Montreux Septembre Musical, a Vila Musica, als Marseille Concerts, a Schloss Elmau, a La Folle Journée i al Festival de Verbier.

El seu enregistrament de les Sonates per a violí de Prokófiev amb Mikhaïl Lifits, per al segell Aparté, va rebre elogis unànimes de la crítica. El 2020, va enregistrar Le quattro stagioni de Vivaldi, també amb Aparté, i va obtenir crítiques entusiastes.

Alexandra Conunova actualment toca un violí Giovanni Battista Guadagnini de 1785, ex «Ida Levin», generosament prestat per un melòman.

RESTAURANT 7 PORTES
ANY 1836

Vine a sopar amb la teva entrada del concert i et regalem una **copa de cava**.

CUINA OBERTA
tots els dies
de 13h a 00h

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona
Tlf. 93 319 30 33
reserves@7portes.com

Restaurant oficial del bcn classics

www.7portes.com

@7Portes

VANGUARDISTA
1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Que s'emociona amb la música clàssica.
Subscriptor de La Vanguardia.
Orgullosos dels nostres més de 150.000 subscriptors,
que estimen la cultura i vibren amb cada representació musical.
Suma't a
LA VANGUARDIA

Notes al programa

«Llamps i trons!», hauria dit el capità Haddock en conèixer el programa que Ibermúsica ha preparat per a aquesta tarda.

Dues obres russes, famoses i espectaculars, del mateix autor, Modest Mússorgski: el poema simfònic *Una nit a la muntanya pelada* i *Quadres d'una exposició*, totes dues «destil·lades» posteriorment per Rimski-Kórsakov la primera, i per Maurice Ravel la segona. Aram Khatxaturian, rus d'origen armeni, ens ofereix, entre les dues grans peces, el seu *Concert per a violí*, que no ens aclapararà per la potència, sinó per aquest batec rítmic constant que juga amb els accents i ens descol·loca quan crèiem que ja ho teníem «dominat».

Les dues peces de Mússorgski tenen una connexió amb la realitat que mostra una alta consideració per la música vocal popular, amb els seus textos, i la predilecció per la música instrumental programàtica, preferència que reflecteix una de les característiques del nacionalisme rus encarnat en el Grup dels Cinc: Mússorgski, Borodín, Rimski-Kórsakov, Cui i Balàkirev. Aquesta connexió amb la realitat es considerava avançada, innovadora, allunyada de la música d'entreteniment occidental amb les seves estructures germàniques, la seva òpera italiana, tot això característic de l'aristocràcia i dels conservatoris. El Grup dels Cinc és bàsicament autodidacte, amb l'excepció del seu líder, Mili Balàkirev. D'aquí ve que consideressin la seva pròpia falta de tècnica compositiva com una cosa que els permetia d'expressar les seves emocions espontàniament i d'una manera veritablement autèntica.

Construeixen la seva música mitjançant la repetició i l'acumulació, i no pas per mitjà d'un desenvolupament temàtic. Van rebutjar el conservatori que Anton Rubinstein va crear a Sant Petersburg el 1862 i del qual Piotr Ilitx Txaikovski va ser un dels primers alumnes. Mússorgski havia estudiat música i piano amb classes particulars i la seva profunda originalitat —el més original dels cinc— queda constreta a *Una nit a la muntanya pelada* per dissonàncies significatives i una certa rudesa d'expressió, genuïna, però davant la qual Balàkirev, l'únic músic professional del grup, va exercir de censor: li va fer reformar la partitura diverses vegades per després no donar-li mai el vistiplau.

Entre ells, el Grup dels Cinc, s'esmenaven i s'estimulaven, es feia música —Mússorgski cantava i el piano es tocava a quatre mans—, s'analitzaven obres, hi havia debats i sessions de composició col·lectiva: realment eren un grup. Les seves reunions tenien lloc en cases particulars.

Una nit a la muntanya pelada es va estrenar pòstumament i, a més, amb el poliment de Rimski-Kórsakov, que en va suavitzar les dissonàncies i hi va afegir una coda dolça i esperançada amb les campanes després de la nit d'aquelarre. Era un gran orquestrador i, malgrat que també era autodidacte, va arribar a ser professor del conservatori. En l'edició d'*Una nit a la muntanya pelada* que Rimski-Kórsakov va fer el 1886 per a V. Bessel i Cia., s'hi va incloure la descripció de l'obra que havia escrit Mússorgski, potser inspirat pel conte gòtic «La nit de Sant Joan» de Nikolai Gógol: «Murmuri subterrani de veus no humanes. Aparició dels esperits de la foscor, seguits per la de Txernobog (Satanàs). Glorificació de Txernobog i missa negra. Aquelarre. En el clímax de l'aquelarre, se senten els llunyans repics de la campana d'una església del poble; dispersen els esperits de la foscor. Albada». *Una nit a la muntanya pelada* es va estrenar cinc anys després de la mort de Mússorgski i la va dirigir Rimski-Kórsakov a Sant Petersburg el 1886. Mússorgski l'havia escrita el 1867, i la versió original, que es va recuperar amb les seves característiques més abruptes i dissonants, es va publicar el 1968.

Segurament recordem la imatge de Mússorgski en un magnífic llenç d'Ilia Repin, de 1881, retratat un any abans de morir, a quaranta-dos anys, que reflecteix, inexorablement, els avatars de la seva vida: despentinat, amb el nas vermell, aspecte de bevedor. Els seus retrats i fotografies de jove, en què se'l veu com un jove refinat i a la moda, ens donen pistes dels camins pels quals el va fer anar el destí.

«Els amics solíem rescatar-lo d'algun lloc poc recomanable, amb la roba rebregada, els cabells bruts i embullats i la cara morada per l'alcohol.» Potser va ser aquest escenari el que va fer que els seus col·legues es permetessin d'intervenir per «completar o perfeccionar» algunes de les seves obres. Modest Mússorgski va néixer el 1839 a Karevo, a gairebé 600 km de Sant Petersburg.

La seva mare tocava el piano… i aquí va començar tot. El 1852 va entrar a l'Acadèmia Militar d'Oficials de la Guàrdia Imperial, com gairebé tots els homes del seu cercle, que eren o militars o enginyers, fins que el 1858, amb dinou anys, va deixar l'Acadèmia per dedicar-se a la música. Va treballar a l'administració pública sense gaire èxit: abandonava les feines o el feien fora. Al final de la seva vida, va estar una temporada acollit a casa de Rimski-Kórsakov fins que aquest es va casar. I el 1881 el van ingressar, després de diversos atacs epilèptics, a l'Hospital Militar Nikolàievski de Sant Petersburg, on va morir aquest mateix any.

Quadres d'una exposició és una de les obres emblemàtiques que anuncien el segle XX des d'uns pressupòsits que no impliquen ruptura. Va ser l'última obra important de Modest Mússorgski. Escrita el 1874, no es va estrenar en vida del compositor. Durant dècades se n'ha interpretat en concert la versió de Ravel, escrita el 1922 per encàrrec de Serguei Kusevitski, director de *Les Concerts Symphoniques de París*: una orquestració fabulosa, extreta d'aquella elegant sobrietat, severa i autèntica de l'original per a piano, que ha temptat molts altres compositors. Els elevats drets d'autor i el control exclusiu sobre la versió de Ravel van impulsar la creació d'altres versions (Stokowski, 1939; Ashkenazy, 1982; Gortxakov, 1954, i fins i tot el grup de rock progressiu Emerson, Lake & Palmer). Tot i això, la versió original per a piano es va revalorar, amb la seva potent austeritat, i forma part del repertori canònic pianístic. Mússorgski va escriure sobre la seva composició: «Les idees, les melodies arriben a mi per si mateixes».

Com se sap, Mússorgski va escriure els *Quadres* després de visitar l'exposició de deu obres del seu amic, el pintor i arquitecte Víktor Hartmann (1834-1873), que havia mort a trenta-nou anys. L'edició de l'obra musical alterna el rus amb el francès o l'italià, atesos els títols de les pintures. «Promenade», en francès, 'passeig', va marcant, amb la repetida frase musical, els passos irregulars de qui visita una exposició. Per això alterna compassos a 5 amb compassos a 6 per marcar aquest discórrer imprevisible. Apareix com a preludi i com a interludi, encara que no sempre complet i no sempre igual, i al final de l'obra ja no és un interludi, sinó un tema fonamental que ressona en la magna «La gran porta de Kiev» que posa fi als *Quadres*. El pintor Hartman va guanyar el concurs de disseny de les portes de la capital ucraïnesa que va convocar el tsar Alexandre II de Rússia, mort el mateix any que Mússorgski, però se'n va cancel·lar la construcció. No sé pas si al pintor li'n van pagar el disseny.

Ravel en va eliminar un dels «Promenade», va incloure el fagot i el saxofon (que ja s'havia utilitzat en orquestra) a «Il vecchio castelo», en què apareix un trobador cantant; «Gnoms» ens impacta amb les seves contorsions —no és l'amic dels animalets—; «Tulleries» evoca el xivarri de la canalla quan juga, «Bydlo» suggereix el pas feixuc d'una carreta de bous que s'acosta i s'allunya amb un aire èpic que contrasta amb la lleugeresa del «Ballet dels pollets a l'ou»; a «El mercat de Llemotges» discuteixen dues dones; Ravel encarna, en vent i corda, el contrast entre dos jueus polonesos, un de ric i un de pobre, a «Samuel Goldenberg i Schmuyle», on la trompeta satiritza la nerviosa submissió del captaire; «Catacumbes» demana metalls tràgics i solemnes; «La cabana sobre potes de gallina (Baba-Iaga)», que menja nens i és capaç de fer bones accions, desemboca en la seva dramàtica agitació en «La gran porta de Kiev», on Ravel s'inspira en la *Simfonia fantàstica* de Berlioz i utilitza el xilòfon per evocar el xoc dels ossos en l'apoteosi final, que recull la noblesa musical més alta i grandiosa amb suspensions que alternen pau i dolçor, i que cerca un final impactant amb aquests passos amenaçadors, d'harmonies inquietants, que sorgeixen *in crescendo* des dels greus i esclaten en un final grandiós.

Al llarg de tot el *Concert per a violí en Re menor, op. 46* (1940), d'Aram Khatxaturian, se'ns fa conscient la presència inspiradora del gran violinista soviètic David Oistrakh. Khatxaturian, nascut a Geòrgia de pares armenis, va començar força tard, als vint anys, a estudiar música seriosament i la seva carrera es va desenvolupar en el context del realisme socialista soviètic. En els moviments de principi i final, Khatxaturian submergeix les seves melodies i ritmes en la forta influència del folklore armeni, amb ritmes vius i utilització de modes menors amb segona augmentada. La part solista resplendeix amb dobles cordes, canvis de mètrica freqüents, *glissandi*, *portamenti*, microvariacions rítmiques, pauses sobtades i les cadències escrites per Oistrakh.

En el moviment central, Andante sostenuto, el violí canta sobre un acompanyament orquestral suau i fosc en una atmosfera nostàlgica i introspectiva. Evoca ressons del duduk (vent) i del kamanxe (corda fregada). S'hi utilitza un fraseig lliure i en destaca el record del cant vocal melismàtic. Khatxaturian va guanyar diversos guardons, com ara el Premi Stalin i l'Orde de Lenin. L'últim moviment ens porta passatges vertiginosos en l'encertadament qualificat com a «Final pirotècnic».

Inés Fernández Arias

Fotografia: Marc Cuxart

Egass
barcelona

Joies amb essència

www.egassbarcelona.com Handmade egass.jewels

MAYO MUSICAL

La Rioja FESTIVAL

Pablo Sainz-Villegas

5ª EDICIÓN
CRISOL

PLÁCIDO DOMINGO

XABIER ANDUAGA | SABINA PUÉRTOLAS

LUCERO TENA | ADDA SIMFÒNICA Y JOSEP VICENT

PABLO SAINZ-VILLEGAS

CUARTETO QUIROGA Y JOSÉ ANTONIO LÓPEZ

ALESSIO BAX Y LUCILLE CHUNG | JOSÉ MIGUEL MORENO

SARA ÁGUEDA Y PEPE VIYUELA

PACHO FLORES Y JESÚS "PINGÜINO" GONZÁLEZ

VOCES8 SCHOLARS | CARROZA DEL TEATRO REAL

AGARITA | ANDREA CASARRUBIOS [COMPOSITORA EN RESIDENCIA]

14 → 24
mayo de 2026

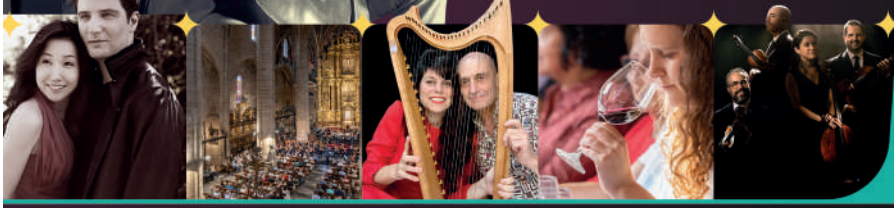

MÚSICA • CULTURA • VINO Y GASTRONOMÍA

Compra tus entradas en **www.lariojafestival.es**

PATROCINADOR PRINCIPAL
La Rioja

PATROCINADORES DESTACADOS:
Marqués de Vargas · aresol · Keldai · idealista

PATROCINADORES PROTECTORES:
Logroño · Natur House

Cicle BCN Clàssics 25\26

Organitzen:

TRITÓ

IBERMÚSICA
FUNDACIÓN IBERMÚSICA

PALAU DE LA MÚSICA ORFEÓ CATALÀ

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

ic Institut Català de les Empreses Culturals

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Financiado por la Unión Europea
NextGenerationEU

Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència

Gobierno de España · Ministerio de Cultura y Deporte · inaem

Col·laboren:

idealista

Restaurant Any 1836 7 Portes

Mitjans oficials:

CatMúsica

LA VANGUARDIA

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bncnclassics.cat
contacte@bncnclassics.cat
93 342 61 75

@bncnclassics

BCN CULTURA

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

FSC
www.fsc.org
MIXT
Paper | Donant suport a la silvicultura responsable
FSC® C128359